

[Erik Kragh.]

hensigtsmæssig — den er i væsentlig grad bygget op over den organisation, man har i Sverige.

Selvfølger kan det ikke nægtes, at problemet om, i hvor høj grad civilforsvaret kan yde en beskyttelse i tilfælde af en atomkrig, eksisterer. Nu kan en atomkrig jo være noget meget forskelligt. Det skræmmende, som f. eks. Atomkampagnen fremstiller med 6 brintbomber over Danmark, er uden nogen som helst mening, men selvfølgelig kan man ikke afvise mulighederne for anvendelse af taktiske atomvåben og den slags, med andre ord skader, som alligevel er af begrænset art.

Jeg vil gerne for at belyse dette spørgsmål have lov til ganske kort at omtale en atomekspllosion i Nevadaørkenen, som jeg personlig har overværet. Atomekspllosionen var arrangeret af det amerikanske civilforsvar og var tilrettelagt således, at det amerikanske civilforsvar havde bygget, man kan næsten sige en fuldstændig by med alle tænkelige civile installationer, gasværker, elektricitetsværker og huse bygget af forskelligt materiale; endvidere var der udsat manequiner af plastic; der var anbragt hunde og rotter i beskyttelsesrum, og lejlighederne i disse huse var møbleret på forskellig vis, og det var alt sammen arrangeret på forskellige afstande. Bomben, der blev sprængt, var en 35 kilotons bombe, d. v. s. en bombe omtrent dobbelt så stor som den bombe, der blev sprængt over Hiroshima.

Efter sprængningen var vi ude at se resultaterne, og det var klart — det er det centrale i hele dette beskyttelsesspørgsmål — at der er et hårdt ramt område under sprængningspunktet, hvor selvfølgelig ingen hjælp er mulig, hvor alt er brændt op; men det er jo ikke dertil, vi har civilforsvaret. Men jo mere afstanden vokser fra nulpunktet, des mere aftager skaderne, både de personlige og de materielle, og det var aldeles tydeligt at se, at selv beskedne beskyttelsesforanstaltninger bevirkede en meget betydelig beskyttelse for de ting og de manequiner, der var stillet ud. Man målte f. eks. radioaktiviteten, og også mod den virkede beskyttelsesrum på visse afstande tilfredsstillende.

Det vil altså i virkeligheden sige, at det,

civilforsvaret skal foretage sig i tilfælde af, at en sådan ulykke skulle ramme landet, er at bringe hjælp i området uden for det hårdt ramte område, i det område, hvor skaderne aftager, efterhånden som afstanden vokser fra nulpunktet, og hvor der vil være muligheder for i givet fald at redde titusinder af menneskeliv og afbøde store materielle skader. Det er det, der er civilforsvarets opgave, og det er derfor direkte urigtigt, når det fra kommunistisk og folkesocialistisk side påstås, at civilforsvaret bibringer befolkningen en falsk tryghedsfølelse, og at civilforsvaret ikke kan løse opgaverne. Jo stærkere og mere effektivt civilforsvaret er, desto bedre vil det være i stand til at løse opgaverne ude på de afstande, jeg talte om, altså uden for det hårdt ramte område.

For et par år siden, da vi havde civilforsvarsloven til revision, undrede jeg mig over, at socialistisk folkeparti ikke ville stemme for denne lov, en lov, som forudsætter et civilforsvar, der i givet fald kan være afgørende for liv eller død eller lemlestelse for titusinder af medborgere, og som kan afhjælpe store materielle skader. Jeg må derfor sige, at det foreliggende forslag for mig at se har en bestemt tendens, og mit parti vil ikke kunne medvirke til dets gennemførelse; men vi vil selvfølgelig ikke modsætte os en udvalgsbehandling.

A. C. Normann: Efter min opfattelse kan det være nyttigt og hensigtsmæssigt at sætte civilforsvarsproblemet under debat i det høje ting og tage det under overvejelse også i et udvalg.

Det har altid været det radikale venstres opfattelse, at et bedst muligt egnet værn for civilbefolkningen i tilfælde af krig måtte opretholdes. Vi har derfor også igennem årene taget et medansvar for bevillingerne til dette formål, men vi har undertiden — det har jeg formentlig også gjort her i det høje ting — kritiseret civilforsvarets organisation og opbygning, herunder især at man udsatte sig for den fare, at vort civilforsvar fik et sådant præg, at det vanskeligt lod sig skille klart ud fra det militære forsvaret på samme måde som f. eks. Røde Kors, der jo med nogle undtagelser nu og da gennemgående har formået at blive respekteret som en rent humanitær organisation.